

Makula Translokasyonundan Sonra İzlenen Siklotropy ve Cerrahi Tedavisi*

Akin Akyurt (*), Mehmet Bahadır (**)

ÖZET

Amaç: Makula translokasyonu yaşa bağlı makula dejeneresanslarında son yıllarda başarıyla uygulanan yeni bir cerrahi tedavi yöntemidir. Makula translokasyonlarından sonra siklotropya oluşmakta ve buna bağlı ortoptik problemler izlenmektedir. Çalışmamızın amacı makula translokasyonlarından sonra ortaya çıkan siklodeviasyonu gidermek için uyguladığımız cerrahi yöntemleri ve sonuçlarını bildirmektir.

Yöntem: Ocak 2001 - Haziran 2001 tarihleri arasında 18 vakada makula translokasyonu sonucu oluşan insiklotropyayı gidermek için translokasyondan ortalama 47 gün sonra kontrrotasyon operasyonu uygulanmıştır. 10 vakada üst ve alt oblik kas cerrahisi horizontal rektus adalelerinin ters yönlü vertikal transpozisyonları ile kombine edilirken, 6 vakada üst oblik kasın tümüyle nazale transpozisyonu ve alt oblik kas ön kenarının öne ilerletilmesi, 2 vakada ise sadece kombine üst ve alt oblik kas cerrahisi uygulanmıştır. Kontrrotasyon operasyonundan önce ve sonra siklodeviasyon dereceleri objektif ve subjektif yöntemlerle ölçülmüştür. Takip süresi ortalamada 5.5 aydır (en az 3 ay, en fazla 10 ay).

Bulgular: Makula tranlokasyonlarından sonra oluşan siklodeviasyon (insiklotropya) ortalama 28.7 derece idi. Kombine oblik kas cerrahisi ortalama 15 derecelik bir düzeltme (eksiklortasyon) sağlanırken, kombine oblik kas cerrahisi + horizontal rektus kaslarının vertikal transpozisyonu kombinasyonu 20.8 derecelik bir düzeltme sağlayabildi. En etkili yöntem ise ortalama 33 derecelik düzeltme ile üst oblik kasın total nazal transpozisyonu ile alt oblik kas cerrahisi kombinasyonuydu.

Sonuç: Makula translokasyonlarından sonra önemli miktarlarda siklodeviasyon oluşmaktadır ve giderilmesi için çoğu vakada göz dışı kas cerrahisi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Makula translokasyonu - siklodeviasyon - şasılık cerrahisi

SUMMARY

Postoperative Cyclotropia and Surgical Treatment After Macular Translocation

Purpose: Macular translocation is a new treatment option in age - related maculopathy. The aim of this study was to elucidate the orthoptic problems of macular rotation and to report experience with the handling of the sensory problems concerning subjective cyclorotation and describe possible treatment modalities.

Methods: Between January 2001 and June 2001 18 patients have undergone counterrotation of the globe by muscle surgery after macular translocation to treat the cyclodeviation. In 10 patients a vertical transposition of the horizontal recti in opposit directions together with a large

(*) Uzman Dr., Altıntepe Kızılay Göz Hastanesi - İstanbul

(**) Uzman Dr., Özel kurum

* Bu çalışma T.O.D'nin 35. Ulusal Kongresinde (İzmir) bildiri olarak sunulmuştur.

Mecmuaya Geliş Tarihi: 08.10.2001

Kabul Tarihi: 31.10.2001

dose combined operation on both oblique muscles was performed. In 6 patients a full tendon transposition of the superior oblique to the nasal part of the globe combined with an anterior margin advancement of the inferior oblique was carried out and in 2 patients a combined superior oblique and inferior oblique surgery was performed. Cyclorotation has been measured with objective and subjective methods before and after the counterrotation of the glob. Mean postoperative follow - up was 5.5 months.

Results: The mean cyclodeviation after macular translocation was 28.7 deg. Combined oblique muscle surgery led to a mean excyclorotation of 15 deg. Vertical transposition of the horizontal recti in opposit directions together with a large dose combined operation on both oblique muscles led to a mean excyclorotation of 20.8 deg. and full tendon transposition of the superior oblique to the nasal part of the globe combined with an anterior margin advancement of the inferior oblique led to a mean excyclorotation of 33 deg.

Conclusions: Macular translocation always causes a cyclodeviation and it often makes counterrotation by surgery on the external eye muscle necessary.

Key Words: Macular translocation - cyclodeviation - eye muscle surgery

GİRİŞ

Yaşa bağlı makula dejeneresansında bugüne dek önerilen tedavi modelleri tatmin edici sonuçlar vermemiştir. Hem subfoveal neovasküler membranların laserle tedavisi (1) hem de radyoterapi (2,3) en iyi şartlarda bile görme keskinliğindeki düşüşü ancak belli bir oranda engelleyebilmiştir. Subretinal membranların cerrahi eksizyonu ise genelde eşlik eden retina pigment epiteli hasarına bağlı olarak görme keskinliğini yeterli düzeyde artıramamıştır (4,5). Başlangıçta büyük umutlar vaad eden fotodinamik tedavinin hem çok pahalı oluşu, en az iki seans gerektirmesi ve endikasyon alanının çok sınırlı oluşu bu tedavi modelini de eski popularitesinden uzaklaştırmıştır (6).

Machemer ve Steinhorst makulanın yerini sağlam retina pigment epiteli bulunan bir alana kaydırıkları yeri bir cerrahi metod geliştirdiler (7). Postoperatif yüksek PVR riski ve oluşan siklotropya bu cerrahinin en önemli komplikasyonlarıydı (8).

Makula translokasyonlarından sonra izlenen siklodeviasyon fizyolojik siklofiziyon kapasitesini aşmaktadır (9,10,11). Eğer binoküler görme mevcutsa, yani gözlerden biri suprese edilemiyorsa bu durumu kompanse etmek için göz dışı kaslara cerrahi müdahale gerekmektedir (12). Santral kompensasyon mekanizmaları sayesinde diğer gözün suprese edildiği durumlarda siklodeviasyona alışmak mümkün olabilmekte ve bu durumda bazen globun ters yöne rotasyonuna gerek kalmamaktadır (7,8). Makulopatinin büyülüğüne göre bazen 50 dereceye dek makula translokasyonları yapılmaktedir. Oluşan bu yüksek derecedeki siklodeviasyonlar konvansiyonel göz dışı kas cerrahisi ile giderilemeyeceğinden yeni bazı cerrahi yöntemler devreye girmek zorunda kalmıştır (13,14,15). Makula translokasyonlarında makula genellikle yukarı doğru kaydırıldığından operasyon

sonunda iatrojenik bir insiklorotasyon oluşmaktadır. Ortaya çıkan insiklotropyayı kompanse etmek için globa rotasyonun zıt yönünde bir kontrrotasyon uygulamak gerekmektedir.

Çalışmamızın amacı kliniğimizde makula translokasyonlarından sonra uyguladığımız kontrrotasyon tekniklerini ve bu tekniklerinin eksiklorotatut etkilerini bildirmektir.

HASTA ve METOD

Kızılıay Altıntepe Göz Hastanesinde Ocak 2001 - Haziran 2001 tarihleri arasında 18 vakada yaşa makula translokasyonunu takiben ortalama 47 gün sonra ikinci bir seansta kontrrotasyon cerrahisi uygulanmıştır. 18 vakadan onikisi erkek, altısı kadın idi. Ortalama yaşı 66.1 idi.

Tüm vakalarda daha önce fakovirektomi ve katlanabilir göz içi lens implantasyonu sonrasında retina 360 derece retinotomi ile papilla etrafında yukarıya doğru rotasyona uğratılmış ve göz içi tamponadı olarak silikon yağı kullanılarak translokasyon cerrahisi tamamlanmıştır. Kas cerrahisi bu ilk operasyondan sonra 2. bir oturumda gerçekleştirildi.

Kontrrotasyon operasyonu öncesinde ve sonrasında oluşan siklodeviasyonun (insiklotropya) miktarı subjektif olarak maddox çubuğu testi ile tespit edildi. Bu test görme keskinliği düşük vakalarda sadece monoküler, binoküler görmesi olan vakalarda ise hem monoküler hem de binoküler uygulandı. Binoküler muayenede loş bir odada hastanın her iki gözü önüne maddox silindirinin çubukları dik şekilde yerleştirildikten sonra hastadan 40 - 50 cm. mesafeden tutulan ışık kaynağına bakması ve gördüğü iki yatay çizgiden egek olanını diğerini gibi düz olacak şekilde ayarlaması istendi. İki çizgi arasında di-

key mesafe yaratıbmek için hastanın bir gözünün önüne 5 prizmadioptrilik vertikal prizma konuldu. Test monoküler şartlarda tekrarlandığında opere edilmemiş göz flasterle kapatıldıktan sonra sadece translokasyon operasyonu geçirmiş gözün önüne maddox çubuğu yerleştirilerek hastadan gördüğü tek eğik çizgiyi düz yatay duruma getirmesi istendi. Test her vakada toplam 6 kez tekrarlandı. Maddox camı 3 kez insiklotropya başlangıç pozisyonundan, 3 kez de eksiklotropya başlangıç pozisyonundan orta hatta getirilerek her seferinde tespit edilen insiklodeviasyon derecesinin ortalaması alınarak subjektif insiklotropya miktarı bulundu.

Objektif insiklotropya dercesi ise çekilen renkli fundus fotoğraflardaki yeni papilla - makula hattının horizontal hatta göre konumunu geodreieck ile ölçülerek tespit edildi.

Makulanın papilla etrafında yukarı doğru translokasyonu ile oluşan insiklorotasyonu kompanse etmek için, yani eksiklorotasyon yaratmak için 3 ayrı kontrrotasyon tekniği uygulandı:

- A) 10 vakada horizontal düz kasların ters yönlü vertikal transpozisyonları her iki oblik kasa uygulanan maksimum cerrahi ile kombine edildi. Medial rektus adalesinin yapışma yeri 6 - 8 mm kadar aşağı, lateral rektus adalesinin yapışma yeri ise 6 - 8 mm kadar yukarı kaydırılırken, superior oblik kasa 10 mm gerilemeye, inferior oblik kas ön kenarına ise 12 mm öne ilerletme uygulandı.
- B) 6 vakada üst oblik kas tümüyle mediale transpoze edilirken, alt oblik kas ön kenarı öne ilerletildi. Bu operasyonda üst oblik kas yapışma yerinden ayrıtıldıktan sonra, önce üst rektus adalesinin altından nazale, sonra da iç rektus adalesinin altından geçirilip ön kenarı limbustan 12 mm uzakta ve iç rektus adalesinin yapışma yeri alt kenarının 3 - 4 mm altında olacak şekilde skleraya fiks edildi. Daha sonra alt oblik kasın ön kenarı lateral rektus adalesinin altından geçirilerek limbusa 12 mm mesafede lateral rektus adalesi yapışma yeri üst kenarının yaklaşık 2 - 3 mm üzerinde skleraya fiks edildi.
- C) 2 vakada ise sadece üst oblik kas 10 mm geriletilerek, alt oblik kasın ön kenarı 12 mm öne ilerletildi. Alt oblik kasın ön kenarı lateral rektus adalesinin altından geçirilerek limbusa 12 mm mesafede yapışma yerinden yaklaşık 12 mm uzaklıktta skleraya fiks edildi.

Takip süremiz ortalama 5.5 aydı (en az 3 en fazla 10 ay) idi.

SONUÇLAR

Kontrrotasyon operasyonundan önce izlenen subjektif insiklorotasyon en az 15, en fazla 60 derece (29.3 ± 5.3 derece), objektif insiklorotasyon ise en az 20, en fazla 70 derece (32.1 ± 7.6 derece) idi.

Uygulanan kontrrotasyon tekniklerinden sonra elde ettiğimiz subjektif insiklorotasyon en az - 5 derece (5 derece eksiklorotasyon), en fazla 14 derece (4.6 ± 2.2) iken objektif insiklorotasyon değerleri ise en düşük 4 derece, en yüksek 18 derece (5.9 ± 1.1) idi (Tablo 1).

Uyguladığımız 3 ayrı operasyon tekniğinin eksiloretatuar etkileri birbirinden farklıydı (Tablo 2):

Tablo 1. Makula translokasyonundan sonra oluşan insiklotropya değerlerinin kontrrotasyon cerrahisi sonrasında düşmesi

Makula translokasyonu sonrası oluşan insiklotropya	Kontrrotasyon cerrahisi sonrası insiklotropya
Objektif: $32.1 \pm 7.6^\circ$	Objektif: $5.9 \pm 1.1^\circ$
Subjektif: $29.3 \pm 5.3^\circ$	Subjektif: $4.6 \pm 2.2^\circ$

- A) 10 vakanın bulunduğu horizontal rektus kaslarının ters yönlü vertikal transpozisyonları ile oblik kas cerrahisinin kombine edildiği bu grupta preoperatif ve postoperatif çekilen renkli fundus fotoğrafları karşılaştırıldığında en az eksiklorotatuar etki 17 derece, en fazla 22 derece, ortalama ise 20.8 ± 2.7 derece idi. Maddox çubuğu testi ile tespit ettiğimiz en düşük subjektif eksiklorotatuar etki 15 derece, en yüksek 20 derece, ortalama ise 18.8 ± 2.5 derece idi.
- B) 6 vakaya uyguladığımız üst oblik kasın total transpozisyonunun alt oblik kas cerrahisi ile kombinasyonu objektif siklodeviasyon ölçümlerinde en az 30 derece, en fazla 36 derece, ortalama ise 33 ± 4.2 derece eksiklorotatuar etki gösterirken, subjektif ölçümleerde en az 24 derece, en fazla 31 derece, ortalama 27.8 ± 1.8 derece eksiklorotatuar etki yaratmıştır.
- C) 2 vakada ise sadece üst oblik kas gerilemesi ile alt oblik kasın ön kenarının öne ilerletilmesi kombine edilmiştir ve bu teknikle objektif ve subjektif ölçümleerde ortalama 15.0 ± 1.0 derece eksiklorotatuar etki elde edilmiştir.

TARTIŞMA

Makula translokasyonu yaşa bağlı makula dejenerasyonun tedavisinde son yıllarda popularitesini artıran yeni bir cerrahi tedavi yöntemidir (7,14).

Tablo 2. Uygulanan değişik konrrrotasyon cerrahi tekniklerin eksiklorotatuar etkileri (düzelme dercesi)

Teknik A	Teknik B	Teknik C
Objektif: $20.8 \pm 2.7^\circ$	Objektif: $33.0 \pm 4.2^\circ$	Objektif: $15.0 \pm 1.0^\circ$
Subjektif: $18.8 \pm 2.5^\circ$	Subjektif: $27.8 \pm 1.8^\circ$	Subjektif: $15.0 \pm 1.0^\circ$

Teknik A: Üst oblik tendon gerilemesi + alt oblik adale ön kenar öne ilerletmesi + horizontal rektus adalelerinin ters yönlü vertikal transpozisyonu

Teknik B: Üst oblik tendonun total alt nazal kadrana transpozisyonu + alt oblik adale ön kenar öne ilerletmesi

Teknik C: Üst oblik tendon gerilemesi + alt oblik adale ön kenar öne ilerletmesi

Translokasyon sonrasında ortaya çıkan ortoptik problemleri gidermek için bir çok araştırmacı göz dışı kaslara yönelik değişik cerrahi metodlar denemiştir (14,15). Bazı yazarlar ise subjektif siklotorsiyonun zaman içinde spontan kaybolduğunu izlediklerinden bazı vakalarda translokasyon sonrası konrrrotasyon uygulamamışlardır (7,16). Ninomiye ve ark. 2 vakada görme keskinliği $0.2'$ nin üzerinde olmasına rağmen siklotorsiyona ait subjektif şikayetler gelişmediğinden bu vakalarda konrrrotasyon cerrahisi uygulamamışlar ve 15 - 20 dereceye dek siklotropyanın nispeten iyi tolere edilebilliğini bildirmiştir (17). Opere ettiğimiz vakaların tümünde makula translokasyonu sonrasında hastaları az ya da çok rahatsız eden egosantrik lokalizasyon bozukluğuna bağlı oryantasyon sorunu mevcut idi. Egosantrik lokalizasyon defekti opere edilen gözün daha iyi gören göz olduğu ve fikse edebildiği durumlarda gözlenir. Düşük görme keskinliği nedeniyle hastalarımızın bazen tariif etmekte zorlandıkları diplopi ve eğik görme gibi subjektif şikayetlerinin tamamının konrrrotasyon operasyonundan sonra kaybolduğunu izledik. Sadece bir vakada 50 derecelik insiklorotasyon nedeniyle uyguladığımız üst oblik kas transpozisyonu ve alt oblik kas ön kenar öne ilerletmesinden sonra siklodeviasyon derecesi 18 dereceye düştü, ancak opere edilen gözünde $0.2'$ lik bir görme keskinliğine kavuşan hastanın (diğer gözün görme keskinliği 2 MPS) eğik görme şikayeti geçmedi.

Von Noorden ve ark. gerçi 4.sinir felcinde oluşan hafif siklotropilerde subjektif şikayetler gelişmeden uyum sağlanması bildirmiştir de kompleks supresyon mekanizmalarının makula dejeneresansı sonrası da gelişip gelişmeyeceği bilinmemektedir (10,11).

Ancak makula translokasyonlarında submakuler membranın büyülüğu nedeniyle genellikle 15 - 20 dereceden daha büyük bir retina rotasyonu gerekeceğinden konrrrotasyon girişimleri kaçınılmaz görülmektedir. Vaka sayısının ve takip süresinin henüz az olması istatistik-

sel analizleri güçleştirirse de operasyon tekniğine bağlı olarak elde edilen eksiklorotatuar etkinin aynı olmadığını söyleyebiliriz:

6 vakada uyguladığımız üst oblik kasın total transpozisyonu ile alt oblik kasın ön kenarının öne ilerletilmesi kombinasyonu en efektif yöntem olarak izleniyor. Bu teknikle elde ettiğimiz ortalama eksiklorotatuar etki objektif ölçümllerde 33 derece, subjektif ölçümllerde 28 derecedir.

10 vakada uyguladığımız horizontal düz kasların ters yönlü vertikal transpozisyonlarının maksimum üst ve alt oblik kas cerrahisi ile kombine edilmesi 20 - 25 derece civarındaki siklorotasyonların kompanse edilmesi için uygun görülmektedir. Ecardt ve ark. sadece üst ve alt oblik kaslara uyguladıkları siklodeviasyon cerrahisi ile yaklaşık 20 derecelik bir rotasyonel düzeltme elde ettiğini bildirmiştir (14). Biz de 2 vakada uyguladığımız tek başına kombine oblik kas cerrahisi ile yaklaşık 15 derecelik bir düzeltme sağladık.

Fricke ve ark. uyguladıkları değişik bir teknikle 6 kasa müdahale ederek, kombine oblik kas cerrahisini 4 rektus adalesinin parsiyel transpozisyonu ile birleştirmişlerdir (12). Uyguladıkları teknikle üst rektus adalesinin lateral yarısını nazale, iç rektus kasının üst yarısını aşağıya, alt rektus adalesinin iç yarısını laterale ve dış rektus kasının alt yarısını yukarıya kaydırarak yaklaşık 20 - 25 derecelik bir eksiklorotatuar etki elde etmişlerdir. Ancak bu yöntem yine yaklaşık 20 - 25 derecelik rotatar bir etkinin elde edilebildiği kombine oblik kas cerrahisi + horizontal rektus adalelerinin vertikal transpozisyonu ile karşılaşıldığında, 4 düz kasa parsiyel de olsa aynı seansteki dokunmanın daha travmatik, daha zaman alıcı ve ön segment iskemisi açısından daha riskli olabileceği bilinmektedir (18,19).

Konrrrotasyon cerrahisini makula translokasyonu ile aynı seansteki gerçekleştiren yazarlar olduğu gibi (14), iki ayrı seansteki gerçekleştirmeyi uygun bulan araştırmacılar da vardır. Rüssmann ve ark. konrrrotasyon operasyonunu makula translokasyonundan 4-6 hafta sonra ikinci bir seansteki silikon yağı alınmadan hemen önce gerçekleştirmektedirler (12).

Retinaya uygulanan rotasyon maküler lezyonun genelliğine ve intraoperatif şartlara bağlı olarak planlanan derecesinden değişilik gösterebileceğinden, konrrrotasyon operasyonunu rotasyon derecesi objektif ve subjektif metodlarla tespit edildikten sonra ikinci bir seansteki gerçekleştirmek bizce daha akılçılık gerektirmektedir. Böylece operasyonun dozu ayarlanabilmekte, ayrıca değişik konrrrotasyon tekniklerinden birinde karar kılınabilmektedir. Silikon yağıının alınması konrrrotasyon girişimi ile aynı seansteki kombine edilebileceği gibi (12), bi-

zim uygulamızda olduğu gibi psödofakik gözlerde dahi korneal yoldan 3.bir seansda da gerçekleştirilebilir. Biz tüm vakalarımızda kontrotasyon girişimini ikinci bir seansda tek başına uygulayıp, silikon yağıının alınmasını ayrı bir seansa retina için en uygun zamana bırakmaya uygun bulduk.

Kontrotasyon operasyonlarında uygulanan teknığın yeterli bir rotatuar düzeltme sağlaması yanında göz hareketlerini de olumsuz etkilememesi önemlidir.

İnsiklorotasyonu nötralize etmek için gerçekleştirilen büyük mesafeli oblik kas cerrahisi eğer oblik kasların arka kenarlarını da içeriyorsa V - pattern gelişmesine neden olur. Tek başına maksimum oblik kas cerrahisi gerçi 15 derecelik bir eksiklorotasyon sağlayabilmekte, ancak beraberinde V - patterni de davet etmektedir (15). Oblik kas cerrahisine ek olarak horizontal rektus kaslarının ters yönlü vertikal transpozisyonu, yani medial rektus adalesinin daha aşağı ve lateral rektus adalesinin daha yukarı kaydırılması bir yandan istenilen eksiklorotatuar etkiyi artırmaktır, diğer yandan oluşacak V - patterni önemli ölçüde nötralize edebilmektedir.

Üst oblik kasın mediale transpozisyonu teorik olarak beraberinde adduksiyonda aşağı bakış kısıtlığı getirebilir. Ancak bu girişimin alt oblik kasın ön kenarının öne ilerletilmesi ile veya medial rektus adalesinin yapışma yerinin aşağı kaydırılması ile kombin edilmesi bu yan etkiyi kısmen de olsa giderebilmektedir. Gelişebilecek hareket kısıtlıklarının derecesi ve klinik önemi daha detaylı araştırmaları gerektirmektedir.

Makula translokasyonu yaşa bağlı makula dejenerasyonunda subfoveal neovasküler membranların yeni bir cerrahi tedavi modelidir ve ümit vaad eden sonuçlar bildirilmektedir (17,20,21). Ancak çoğu vakada bu cerrahide ek olarak retina rotasyonunu nötralize edecek göz dişî kaslara uygulanacak bir kontrotasyon girişimi de gerekmektedir.

KAYNAKLAR

- Macular Photocoagulation Study Group. Laser photocoagulation of subfoveal neovascular lesions of age related macular degeneration:Results of a randomized clinical trial. *Arch Ophthalmol* 1991; 109:1220-1230
- Pöstgens H, Bodanowitz St, Kroll P: Low-dose radiation therapy for age related macular degeneration. *Graefe's Arch Clin Exp Ophthalmol* 1997; 235:656-661
- Thölén A, Meister A, Bernasconi P, Messmer E: Radioterapie bei feuchter altersabhängiger Makuladegeneration (AMD): Ergebnisse einer prospektiven Dosisfindungsstudie (Abstract). *Ophthalmologe* 1997; 94 Suppl 1:94
- Ecardt C: Chirurgische Entfernung von submakulären Neovaskularisationsmembranen. *Ophthalmologe*. 1996; 93:688-693
- Lambert HM, Capone A, Aaberg TM, Sternberg P, Mandell BA, Lopez PF: Surgical excision of subfoveal neovascular membranes in age related macular degeneration. *Am J Ophthalmol* 1992; 113:257-262
- Reinke MH, Canakis C, Husain D, Miller JW: Verteporfin photodynamic therapy retreatment of normal retina and chorioid in cynomolgus monkey. *Ophthalmology* 1999; 106:1915-23
- Macemer R, Steinhorst UH: Retinal separation, retinotomy, and macular relocation: II. A surgical approach for age related macular degeneration. *Graefe's Arch Clin Exp Ophthalmol* 1993; 231:635-641
- Seaber JH, Macemer R: Adaptation to monocular torsion after macular translocation. *Graefe's Arch Clin Exp Ophthalmol* 1997; 235:76-81
- Guyton DL, Von Noorden GK: Sensory adaptations to cyclodeviations. In: Reinecke R (ed) *Strabismus*. Grune and Stratton, New York, 1978;399-403
- Ruttmann M, Von Noorden GK: Adaptation to tilting of the visual environment in cyclotropia. *Am J Ophthalmol* 1983; 96:229-237
- Von Noorden GK: Clinical and theoretical aspects of cyclotropia. *J Pediatr Ophthalmol Strabismus* 1984; 21:126-132
- Fricke J, Neugebauer A, Nobis H, Bartz Schmidt KU, Rüssmann W: Counterrotation of the globe in macular translocation. *Graefe's Arch Clin Exp Ophthalmol* 2000; 238:664-668
- De Decker W: Rotatorischer Kestenbaum an geraden Augenmuskeln. *Z prakt Augenheilk* 1990; 11:111-114
- Ecardt U, Ecardt C: Orthoptische Probleme nach Makulare Rotation mit und ohne Muskelchirurgie. *Klin Mbl Augenheilkd* 1998; 212:212-217
- Freedmann SF, Seaber JH, Buckley EG, Enyedi LB, Toth CA: Combined superior oblique muscle recession and inferior oblique muscle advancement and transposition for cyclotorsion associated with macular translocation surgery. *Journal of AAPOS* 2000; 4:75-83
- Machemer R: Die Entwicklung der Pars-Plana-Vitrektomie. Mein persönlicher Beitrag. *Klin Mbl Augenheilkd* 1995; 207:147-161
- Ninomiya Y, Lewis JM, Hasgawa T, Tano Y: Retinotomy and foveal translocation for surgical management of subfoveal choroidal neovascular membranes. *Am J Ophthalmol* 1996; 122:613-621
- Sanders RA, Sandall GS: Anterior segment ischemia following rectus muscle transposition. *Am J Ophthalmol* 1982; 93:34-37
- Simon JW, Price EC, Krohel GB, Poulin RW, Reinecke RD: Anterior segment ischemia following strabismus surgery. *J Pediatr Ophthalmol Strabismus* 1984; 21:179-184
- Lewis H, Kaiser PK, Lewis S, et al: Macular translocation for subfoveal choroidal neovascularization in age related macular degeneration : a prospective study. *Am J Ophthalmol* 1999; 128:635-646
- Ecardt C, Ecardt U, Conrad H: Macular rotation with and without counter-rotation of the globe in patients with age-related macular degeneration. *Graefe's Arch Clin Exp Ophthalmol* 1999; 237:313-325